

[Uz Sākumlapu](#) > ... > [Meklēt Juristu](#) > [Juridisko Profesiju Veidi](#) > Luxembourg

Juridisko profesiju veidi

Saturu nodrošina

Luksemburga

Luksemburga

Šajā sadaļā ir sniegts pārskats par dažādām juridiskajām profesijām.

Juridiskās profesijas – ievads

Šajā sadaļā ir sniegta informācija par juridiskajām profesijām (apraksts, nosacījumi profesionālās darbības uzsākšanai u. c.).

Tiesu sistēmas pārskats

Luksemburgā tiesu sistēma ir organizēta divos atzaros, proti, vispārējās piekritības tiesu un administratīvo tiesu atzarā. Strīda raksturs nosaka, kurš atzars izskatīs lietu.

Vispārējās tiesas (*l'ordre judiciaire*) ietver trīs mirtiesnešus (*Justices de Paix*), divas apgabaltiesas (*Tribunaux d'arrondissement*), apelācijas tiesu (*Cour d'Appel*) un kasācijas tiesu (*Cour de Cassation*). Šo tiesu jurisdikcijā galvenokārt ir strīdi, kas saistīti ar civiltiesībām, komercietībām, krimināltiesībām un darba tiesībām. Šajā atzarā ietilpst gan tiesneši (*magistrats du siège*), gan prokurori vai prokurora vietnieki (*magistrature debout*).

Administratīvajā atzarā ietilpst viena pirmās instances administratīvā tiesa (*Tribunal administratif*) un viena administratīvā tiesa (*Cour administrative*). Šīs tiesas izšķir strīdus administratīvajās un nodokļu lietās (*impôts directs*).

Konstitucionālā tiesa (*Cour constitutionnelle*) ietver vispārējo tiesu un administratīvo tiesu tiesnešus. Tā nodrošina likumu atbilstību Konstitūcijai, kas ir augstākā juridiskā vara valstī.

Tiesneši

Ir divi veidi, kā kļūt par tiesnesi.

Pieņemšana darbā konkursa kārtībā

Topošie tiesneši, proti, jaunākie tiesneši (*attachés de justice*), tiek pieņemti darbā konkursa kārtībā. Lai piedalītos konkursā, kandidātam ir jāatbilst šādiem nosacījumiem:

1. jābūt Luksemburgas pilsonim;
2. jābūt visām pilsoniskajām tiesībām un politiskajām tiesībām un jāiesniedz nepieciešamās labas reputācijas garantijas;
3. jābūt Luksemburgas universitātes diplomam tiesību zinātnēs, kas atbilst atzītam maģistra grādam, vai jābūt ārvalstu grādam tiesību zinātnē, kas atbilst maģistra grādam, ko pieņēmis un atzinis par augstāko izglītību atbildīgais ministrs saskaņā ar grozīto 1969. gada 18. jūnija Likumu par augstāko izglītību un ārzemju diplomu un grādu atzīšanu;
4. jābūt atbilstošām luksemburgiešu, franču un vācu valodas zināšanām;
5. ir izieta vismaz divpadsmit mēnešus ilga prakse tiesā vai notāra birojā;
6. jāatbilst nepieciešamajiem fizisko un garīgo spēju nosacījumiem, ko apliecina medicīniskās un

psiholoģiskās pārbaudes.

Konkursu pieņemšanai darbā tiesneša amatā organizē jaunāko tiesnešu darbā pieņemšanas un apmācīšanas komisija ("Komisija"), kuras sastāvā ir tikai tiesneši. Konkurss ietver trīs rakstveida pārbaudes attiecībā uz civiltiesībām un civilprocesu, krimināltiesībām un kriminālprocesu un administratīvajām tiesībām un administratīvajiem strīdiem. Parasti pārbaude paredz sprieduma vai nolēmuma sagatavošanu. Veiksmīgiem kandidātiem ir jāsaņem vismaz trīs piektdaļas no trīs pārbaudēs kopā iegūstamajiem punktiem un vismaz pusi no katrā pārbaudē iegūstamajiem punktiem. Komisija izveido kandidātu sarakstu atbilstoši iegūto punktu skaitam. Kandidāti tiek pieņemti darbā atbilstoši viņu vietai sarakstā.

Pieņemšana darbā, pamatojoties uz pieteikuma dokumentāciju

Šī ir papildu darbā pieņemšanas procedūra, kas tiek organizēta tikai tad, ja konkursa kārtībā netiek atlasīts jaunāko tiesnešu skaits, ko katru gadu nosaka tieslietu ministrs.

Lai iegūtu tiesības pieteikties, kandidātam ir:

1. jāatbilst konkrētiem nosacījumiem, lai pieteiktos konkursā, proti, jāizpilda 1., 4., un 6. nosacījums;
2. jābūt diplomam, kas apliecina pabeigtu stažēšanos;
3. jābūt praktizējošam juristam vismaz piecus gadus.

Komisija aicina kandidātus uz individuālu interviju. Psiholoģijas eksperts piedalās individuālajā intervijā un sniedz pamatotu atzinumu par katru kandidātu. Kandidātu atlases kritēriji ir rezultāti, kas iegūti papildu kursu Luksemburgas tiesību aktos noslēguma pārbaudījumā un stažēšanās gala pārbaudījumā, profesionālā pieredze, papildu kvalifikācijas un publikācijas. Kandidātus izvēlas komisija.

Konstitūcija garantē lemjošo tiesnešu neatkarību no politiskās varas. Tāpēc tiesnešus ieceļ amatā uz neierobežotu laiku. Tiesnešus var atcelt no amata vai atstādināt tikai ar tiesas spriedumu. Turklāt tiesnesi var pārcelt, tikai ieceļot viņu jaunā amatā un tikai ar viņa piekrišanu. Tomēr darbnespējas vai pārkāpumu gadījumā tiesnesi var atstādināt no amata, atlaist vai pārcelt saskaņā ar likumā paredzētajiem nosacījumiem.

Tiesneša amats nav savienojams ar valdības locekļa, parlamenta deputāta, pašvaldības domes priekšsēdētāja, viņa vietnieka vai pašvaldības domes locekļa amatu, ar jebkādu atalgotu publiskā vai privātā sektora amatu, ar notāra vai tiesu izpildītāja amatu, ar amatu militārajā dienestā vai reliģiskā organizācijā, kā arī ar advokāta profesiju. Tiesneši ir objektīvi, un uz viņiem attiecas pienākums glabāt amata noslēpumu. Viņu atalgojums ir noteikts likumā.

Lai iegūtu vairāk informācijas, skatīt [sadaļu par tiesnešu profesiju](#) Tieslietu ministrijas tīmekļa vietnē.

Advokāti

Advokāta profesiju (*avocat*) regulē 1991. gada 10. augusta grozītais likums par advokāta profesiju.

Advokāti ir neatkarīgas, brīvas profesijas pārstāvji. Advokāti var praktizēt savu profesiju individuāli. Viņi var arī veidot advokātu birojus ar juridiskas personas statusu. Advokāti ir vienīgie, kas drīkst palīdzēt pusēm vai tās pārstāvēt, iesniegt iesniegumus pušu vārdā un aizstāvēt puses visu veidu tiesu iestādēs, saņemt pušu dokumentus un apliecinājumus, lai tos iesniegtu tiesā, sagatavot un parakstīt nepieciešamos procesuālos dokumentus, kā arī sagatavot lietu izskatīšanai tiesā.

Tikai advokāti pastāvīgi un par atlīdzību var sniegt juridiskas konsultācijas vai sagatavot privāttiesiskus aktus citas personas uzdevumā. Advokāti arī palīdz saviem klientiem un pārstāv viņus starptautiskajās tiesās, piemēram, Eiropas Savienības Tiesā vai Eiropas Cilvēktiesību tiesā. Uz advokātiem attiecas amata noslēpuma glabāšanas pienākums – tas ir sabiedriskās kārtības princips, un tā pārkāpšana ir noziedzīgs nodarījums.

Lai praktizētu advokāta profesijā Luksemburgā, personai ir obligāti jābūt reģistrētai Luksemburgas Lielhercogistes advokātu kolēģijā. Tas attiecināms arī uz Eiropas advokātiem, kas vēlas praktizēt Luksemburgā ar savas izcelsmes valsts profesionālo nosaukumu.

Advokātu kolēģijas (*ordre des avocats*) reģistrā ir seši [saraksti](#):

1. saraksts: tiesā akreditētie advokāti (*advocats à la Cour*);
2. saraksts: advokāti;
3. saraksts: advokāti – goda biedri (*advocats honoraires*);
4. saraksts: Eiropas Savienības advokāti, kas praktizē, izmantojot izcelsmes valstī piešķirto profesionālo nosaukumu;
5. saraksts: advokātu biroji, kas ir pielīdzināmi tiesā akreditētiem advokātiem;
6. saraksts: citi advokātu biroji

Lai reģistrētos kādā no Luksemburgas advokātu kolēģijām, ir jāizpilda šādas prasības:

- personai jāuzrāda nevainojamas reputācijas apliecinājums;
 - personai ir jāapliecina, ka viņa izpilda nosacījumus uzņemšanai juridiskajā praksē vai ir nokārtojusi citu Eiropas Savienības dalībvalstu advokātiem paredzēto eksāmenu, kas noteikts 1991. gada 10. augusta grozītajā likumā, ar kuru attiecībā uz advokāta profesiju nosaka vispārēju sistēmu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, kas apliecina vismaz 3 gadu ilgu profesionālo apmācību; vai personai ir jāapliecina, ka viņa izpilda nosacījumus reģistrācijai Luksemburgas Lielhercogistē ar izcelsmes valstī piešķirto profesionālo nosaukumu saskaņā ar 2002. gada 13. novembra grozīto likumu, ar kuru Luksemburgas tiesību aktos tiek transponēta Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīva 98/5/EK par pasākumiem, lai atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija; jāapliecina likumdošanas valodas, kā arī pārvaldes iestādēs un tiesās lietoto valodu labas zināšanas 1984. gada 24. februāra Likuma par valodu lietojumu nozīmē;
 - jābūt Luksemburgas vai kādas citas Eiropas Savienības dalībvalsts pilsonim;
 - personai ir jābūt labām likumdošanas valodas, kā arī pārvaldes iestādēs un tiesās lietoto valodu zināšanām 1984. gada 24. februāra Likuma par valodu lietojumu nozīmē, neskarot 1991. gada 10. augusta grozītā likuma 31-1. pantu. Luksemburgiešu valodas un vācu valodas mutiskajai izpratnei ir jābūt vismaz B2 līmenī (atbilstoši Eiropas vienotajai valodu prasmes līmeņa noteikšanas sistēmai – *CEFR*), mutiskās izteikšanās spējām ir jābūt vismaz B1 līmenī un attiecībā uz vācu valodu – rakstiskā teksta izpratnei ir jābūt vismaz B2 līmenī. Franču valodas izpratnei un mutiskās un rakstiskās izteikšanās spējai ir jābūt vismaz B2 līmenī atbilstoši tai pašai sistēmai.
- Neatkarīgi no iepriekšējā punkta Eiropas advokātiem, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvas 98/5/EK 10. pantā, lai atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā iegūta kvalifikācija, uzņemot viņus advokātu kolēģijas 1. sarakstā, ir jāpierāda tikai labas likumdošanas valodas zināšanas 1984. gada 24. februāra Likuma par valodu lietojumu nozīmē, ar nosacījumu, ka viņu profesionālajā darbībā nav nepieciešama citu likumā minēto valodu prasme. Nepieciešamais valodu prasmju līmenis ir norādīts iepriekšējā rindkopā.

Precizējumi attiecībā uz nepieciešamajām valodu prasmēm:

Neskarot iepriekš minēto, advokātiem, kas ir reģistrēti kā individuāli praktizējoši advokāti, ir jāpārvalda likumdošanas valoda 1984. gada 24. februāra Likuma par valodu lietojumu nozīmē, kā arī visas citas valodas, kas nepieciešamas viņu profesionālās darbības veikšanai.

Advokātiem, kas reģistrēti II sarakstā, papildus ir jāpārvalda Luksemburgas Lielhercogistes pārvaldes iestādēs un tiesās lietotās valodas, kas nepieciešamas, lai izpildītu juridiskās prakses pienākumus.

Advokātam, kas uzņemas kādu lietu, jābūt vajadzīgajām profesionālajām prasmēm un valodu zināšanām, pretējā gadījumā viņam var piemērot disciplināras sankcijas.

Ja kandidāts ir no valsts, kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts, Advokātu kolēģijas padome, iepriekš apspriežoties ar tieslietu ministru un saņemot savstarpējības principa ievērošanas apliecinājumu no attiecīgās valsts, var lemt neattiecināt uz kandidātu pilsonības prasību. Tas pats attiecināms uz kandidātiem, kuriem ir politiskā bēgļa statuss un kuriem ir patvēruma tiesības Luksemburgas Lielhercogistē.

Tikai I sarakstā iekļautie advokāti ir tiesīgi lietot tiesā akreditēta advokāta (*avocat de la Cour*) nosaukumu. Lai viņus iekļautu I sarakstā, nepieciešams, lai viņi:

- kā II sarakstā iekļautie advokāti ir izgājuši divu gadu juridisko praksi un sekmīgi nokārtojuši prakses noslēguma eksāmenu,
- nokārto spēju pārbaudījums, ko attiecībā uz citu Eiropas Savienības dalībvalstu advokātiem paredz 1991. gada 10. augusta grozītais likums, kurš nosaka vispārējo kārtību, kādā advokāta profesijā tiek atzīti augstākās izglītības diplomu, kas apliecina vismaz 3 gadus ilgu profesionālo apmācību; vai
- ja Eiropas advokātam ir atļauja praktizēt ar savas izcelsmes valsts profesionālo nosaukumu, spēj pierādīt vismaz 3 gadus ilgu faktisku un regulāru darbību Luksemburgā un saistībā ar Luksemburgas tiesībām, tai skaitā Eiropas Savienības tiesībām, vai atbilst 2002. gada 13. novembra grozītā likuma, ar kuru Luksemburgas tiesībās tiek transponēta Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīva 98/5/EK par pasākumiem, lai atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija, 9. panta 2. punkta nosacījumiem.

Tiesā akreditētiem advokātiem vienīgajiem ir atļauts veikt darbības, kuru veikšanai normatīvajos aktos ir paredzēta juridiskā pārstāvība, proti, pārstāvēt puses Konstitucionālajā tiesā, administratīvajās tiesās, Augstākajā tiesā un apgabala tiesās, kas izskata civillietas, kā arī izteikties pušu vārdā, saņemt pušu dokumentus un pierādījumus, lai iesniegtu tos tiesām, un nodrošināt pienācīgu dokumentu parakstīšanu, un sagatavot lietu izskatīšanai tiesā.

Advokāti, kas ir reģistrēti II sarakstā, kā arī Eiropas advokāti, kuri ir saņēmuši atļauju praktizēt ar savas izcelsmes valsts profesionālo nosaukumu un kuri ir reģistrēti IV sarakstā, drīkst veikt šīs darbības tikai tad, ja tiem palīdz kāds tiesā akreditēts advokāts, kurš ir reģistrēts I sarakstā. Tā kā tiesās, kurās nav obligātas prasības par juridisko pārstāvību, personu tiesības izvēlēties pārstāvi netiek ierobežotas, advokātiem, kas reģistrēti II vai IV sarakstā, ir atļauts pārstāvēt puses šajās tiesās bez tiesā akreditēta advokāta palīdzības.

Lai uzsāktu advokāta apmācību, ko regulē Lielhercoga 2009. gada 10. jūnija noteikumi par juridiskās prakses organizāciju un piekļuvi notāra profesijai, ir jāiziet profesionāla apmācība, kas ietver papildu kursus Luksemburgas tiesībās, kam seko darba prakse.

Pēc sertifikāta saņemšanas par papildu apmācību Luksemburgas tiesībās praktizējoši saņem atļauju reģistrēties kādas Luksemburgas advokātu kolēģijas II sarakstā.

Juridiskās prakses mērķis ir iemācīties praktizēt advokāta profesijā. Universitātes studijas dod prakses veicējam iespēju gūt padziļinātas zināšanas tiesību zinātnēs, savukārt papildu apmācība Luksemburgas tiesībās (CCDL) papildina šīs zināšanas, sniedzot ieskatu Luksemburgas tiesību īpatnībās. Juridiskās prakses laikā uzsvars galvenokārt tiek likts uz advokāta profesijas apgūšanu, gan praktizējot profesiju prakses vadītāja uzraudzībā, gan piedaloties mācībās, kuru temats ir tieši profesijas apgūšana.

Prakse, kas ilgst vismaz 2 gadus, noslēdzas ar prakses gala eksāmenu. Pēc eksāmena sekmīgas nokārtošanas kandidāts kļūst par tiesā akreditētu advokātu un tiek reģistrēts I sarakstā.

Pēc motivēta un pamatota lūguma saņemšanas Koordinācijas komiteja var atļaut praktikantam vismaz 3 mēnešus un ne vairāk kā 6 mēnešus no juridiskās prakses laika stažēties advokātu birojā, kas atrodas kādā citā Eiropas Savienības dalībvalstī. Ja šāda stažēšanās tiek atļauta, to ieskaita juridiskajā praksē.

Advokāti ir apvienojušies kolēģijā (*Ordre des avocats*), kas ir neatkarīga no valsts iestādēm un tiesām. Pastāv Luksemburgas advokātu kolēģija un Dīkiršas advokātu kolēģija. Katrai kolēģijai ir juridiskas personas statuss. Advokātu kolēģijas ietver šādas struktūras: pilnsapulce, kolēģijas padome, kolēģijas priekšsēdētājs, kā arī visai profesijai kopumā – Disciplinārlietu un administratīvo lietu padome.

Lai iegūtu vairāk informācijas, skatīt [sadaļu par advokāta profesiju](#) Tieslietu ministrijas tīmekļa vietnē.

Notāri

Notāru skaitu nosaka Lielhercoga noteikumi, kas pieņemti, pamatojoties uz 1976. gada 9. decembra grozītā Likuma par notariāta organizāciju (*notaire*) 13. pantu. Pašlaik visā valstī ir 36 notāri.

Notāri ir publiskas amatpersonas, kā uzdevums ir apliecināt aktus un līgumus, kuru autentiskuma apliecināšana ir obligāta vai kuriem puses vēlas piešķirt autentiskumu, kas saistīts ar publiskā akta statusu, kā arī apliecināt šo dokumentu datumu, glabāt tos drošībā, izsniegt to norakstus un papildu kopijas.

Notāram — pašam vai pastarpināti, tieši vai netieši — ir aizliegts: veikt komercdarbību, būt kādas komercsabiedrības, rūpniecības vai tirdzniecības uzņēmuma vadītājam, komandītam, pārvaldības institūciju loceklim ar izpildpilnvarām vai likvidatoram; iesaistīties tādu sabiedrību, uzņēmumu vai aģentūru administrācijā vai uzraudzībā, kuras nodarbojas ar pirkšanu, pārdošanu, zemes gabalu apbūvi vai ēku celtniecību, vai arī būt jebkādā veidā ieinteresētam tajos; uzturēt ar minētajām sabiedrībām, uzņēmumiem vai aģentūrām ilgstošas attiecības, kas varētu traucēt pusēm brīvi izvēlēties notāru; pastāvīgi veikt bankas, diskonta vai starpniecības darījumus vai biržas spekulācijas, izņemot diskonta darījumus, kas veikti saistībā ar notāra profesionālo darbību; saņemt noguldījumus, izņemot noguldījumus, kas tiek veikti, plānojot viņu profesionālo darbību vai tās vajadzībām vai mantojumu likvidācijai; sniegt savus pakalpojumus jebkādā lietā, kurā tie būtu ieinteresēti; izmantot starpniekus aktiem, kuras viņi nevar izpildīt paši; nodarbināt starpniekus vai nekustamā īpašuma māklerus savā vārdā jebkādā statusā.

Notariālie akti saskaņā ar civilt kodeksa nosacījumiem ir autentiski; tie ir izpildāmi, ja uz tiem ir izpildes rīkojums. Notāriem ir pienākums aktu sagatavošanā izmantot franču vai vācu valodu atkarībā no pušu izvēles.

Notāri pilda pienākumus visā valsts teritorijā. Pildot savus pienākumus, viņi piedalās valsts varas īstenošanā.

Notāru palātā (*La Chambre des Notaires*) ir septiņi locekļi, kurus no valsts notāru vidus ievēl notāru pilnsapulce.

Papildus pilnvarām, kas Notāru palātai piešķirtas tiesību aktos, tai ir šādas kompetences:

- uzturēt disciplīnu notāru vidū un īstenot disciplinārās pilnvaras ar Disciplinārlietu padomes starpniecību; novērst visus strīdus notāru starpā vai panākt tajos izlīgumu un gadījumā, ja izlīgums nav iespējams, sniegt savu viedokli atzinuma veidā;
- panākt izlīgumus visos strīdos starp notāriem un trešām pusēm;
- sniegt savu atzinumu par strīdus jautājumiem, kas saistīti ar notāru honorāriem, atalgojumu, algām, atlīdzību, izdevumiem un izmaksām, kā arī par visiem strīdiem, kas šajā sakarā iesniegti civillietu tiesā;
- pieņemt glabāšanai protokolus; kontrolēt notāru grāmatvedību;
- pārstāvēt Lielhercogistes notārus profesijas interešu un tiesību aizsardzībai.

Disciplinārlietu padomē darbojas Luksemburgas apgabaltiesas priekšsēdētājs vai tiesnesis, kas viņu aizstāj priekšsēdētāja amatā, un četri Notāru palātas locekļi, kurus ieceļ atbilstoši viņu stāžam profesijā.

Disciplinārlietu padome īsteno disciplinārās pilnvaras attiecībā uz visiem notāriem saistībā ar šādām darbībām: tiesību aktu noteikumu pārkāpumi, pildot amata pienākumus; profesionālie pārkāpumi un nolaidība; rīcība, kas neatbilst smalkjūtībai un profesionālajai cieņai, kā arī godam un godprātībai; tas neskar iespējamu tiesvedību saistībā ar minētajām darbībām. Disciplinārlietu padomes lēmumus var pārsūdzēt vai nu notārs, kuram izteikts rājiens, vai ģenerālprokurors. Pārsūdzība tiek iesniegta Augstākās tiesas civillietu palātā, kas pasludina galīgo spriedumu.

Lai varētu pildīt notāra pienākumus, personai ir:

- jābūt Luksemburgas vai kādas citas Eiropas Savienības dalībvalsts pilsonim;
- jābūt neierobežoti tiesībspējīgai un rīcībspējīgai gan civiltiesiski, gan attiecībā uz politisko tiesību īstenošanu;
- jābūt sasniegušai 25 gadu vecumu un ieguvuši vai nu notāra kandidāta diplomu saskaņā ar Luksemburgas tiesību aktiem (pašreizējā kārtībā), vai arī [sertifikātu par notāra amata uzsākšanai nepieciešamās prakses pabeigšanu](#) (iepriekšējā kārtībā);
- jāapliecina likumdošanas valodas, kā arī pārvaldes iestādēs un tiesās lietoto valodu labas zināšanas 1984. gada 24. februāra Likuma par valodu lietojumu nozīmē;

Lai iegūtu vairāk informācijas, skatīt [sadaļu par notāru profesiju](#) Tieslietu ministrijas tīmekļa vietnē.

Citas juridiskās profesijas

Tiesu izpildītāji

Tiesu izpildītājs (*huissiers de justice*) ir publiska amatpersona, kurai vienīgajai ir tiesības:

- izsniegt dokumentus un tiesu izpildītāju aktus un veikt tiesību aktos paredzētos paziņojumus, ja paziņojuma veids tiesību aktos nav noteikts;
- veikt izpildāmu tiesas nolēmumu, kā arī aktu vai dokumentu izpildi.

Tiesu izpildītājs var veikt:

- visu veidu parādu piedziņu tiesas vai ārpus tiesas ceļā. Šīs pilnvaras ietver tiesības prasītāju vārdā parakstīt pieteikumus, lai saņemtu maksājuma rīkojumus vai rīkojumus par periodisku maksājumu apķīlāšanu;
- mēbeļu, kustamo mantu un ražas novērtēšanu un publisku pārdošanu saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem.

Tiesa var viņam uzticēt veikt:

- faktiskus konstatējumus, kas neietver nekādus atzinumus par faktiskajām vai juridiskajām sekām, kas no tiem var izrietēt;
- līdzīgus konstatējumus pēc privātpersonu prasības; gan vienā, gan otrā gadījumā konstatējumi ir uzskatāmi par pareiziem, kamēr nav pierādīts pretējais.

Tiesu izpildītāju pakalpojumu tarīfus nosaka Lielhercoga noteikumi.

Tiesu izpildītāju kolēģija (*Chambre des huissiers de justice*) pārstāv profesiju valsts līmenī. To pārvalda padome trīs locekļu sastāvā, no kuriem viens ir priekšsēdētājs, viens ir sekretārs un viens ir kases pārvaldnieks. Priekšsēdētājs pārstāv Tiesu izpildītāju kolēģiju gan juridiskās, gan cita veida lietās.

Lai iegūtu vairāk informācijas, [sk. sadaļu par tiesu izpildītāju profesiju](#) Tieslietu ministrijas tīmekļa vietnē.

Tiesas sekretārs

Vecākais sekretārs (*greffier en chef*) vada sekretariātu un tiesas darbiniekus. Vecākā sekretāra administratīvajos uzdevumos ietilpst kopiju izsniegšana advokātiem un privātpersonām (piemēram, laulības šķiršanas apliecību transkripcijai ārzemēs), procesuālo dokumentu kopiju izsniegšana, testatora pašrocīgi rakstīto testamentu un mantošanas paziņojumu pieņemšana glabāšanā, zvērestu pieņemšana no sekretāriem, pilnsapulču un statistikas datu sagatavošana un arhīvu uzraudzība. Sekretārs arī pieņem pretenzijas par tiesnešu objektivitāti.

Sekretāru uzdevums ir palīdzēt tiesnešiem visās viņu darbībās un ar dokumentāciju, proti, gan tiesas sēžu laikā, gan nodrošinot pušu ierašanos, piedaloties izmeklēšanā, apmeklējumos uz vietas, autopsijās, inventarizācijās saistībā ar bankrotu, sagatavojot spriedumus un piedaloties aizgādībā vai aizbildnībā esošu personu uzklaušānā. Tiesnesis nevar darboties bez sekretāra.

Sekretāru pienākumi ir noteikti grozītā 1980. gada 7. marta Likuma par tiesu sistēmu 78. un turpmākajos pantos.

Pieņemšanu darbā šajā profesijā reglamentē grozītais 1979. gada 16. aprīļa grozītais Likums, ar ko paredz [vispārīgus noteikumus ierēdņiem](#).

Saistītās saites

[Tieslietu ministrija](#)

■ Lapa atjaunināta: 20/04/2023

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.